112 – 1864 – Anders Jensen (1824-1864)
113 – 1864 – Christen Jensen (1832-1907)

De to brødre Anders og Christen Jensen var født i Thurigården i Skjørring og har begge deltaget i krigen. Anders boede ved indkaldelsen på Gødvad Mark og Christen på Sorring Mark. Christen har ansøgt om medalje, men i Gjern Herred.
Baggrunden for, at de er med i denne liste, er, at ***Anders Jensen*** *døde under krigen efter at være blevet såret. En beretning om Anders Jensen er fundet i bogen "Fra Altona til Dybbøl, Midtjyske soldater i krigen 1864" af Magne Lund og Preben Strange. Anders Jensen er nævnt på side 300 blandt de døde:*
"5. kompagni menig nr. 650, stillingsmand Anders Jensen, født d. 1. november 1824 i Skørring sogn, Aarhus Amt, husmand i Gødvad sogn, Viborg Amt. Såret, død på Broager Lazaret d. 20. april. Efterlod sig enken Ane Kirstine Jensen og 3 børn. Krigsenkesag".

Anders Jensen blev født den 1. november 1824 i Skjørring, hans forældre var gårdmand Jens Nielsen og Maren Andersdatter. Faderen nævnes ofte med tilnavnet Turri, for familien boede på Thuriegård i flere generationer, og gården blev da også senere overtaget af Anders' ældste bror. Der var mindst otte børn i familien, heraf var halvdelen drenge: Niels, Anders, Christen og Rasmus. Den ældste søn Niels var ikke indkaldt, for han var ca. 52 år i 1864. Anders var hjemme på gården så sent som i 1855. Det oplyses da, at han var ugift og "gjorde solde". Da havde broderen overtaget gården og faderen boede på aftægt.
Anders rejste i 1857 til Aidt og da var hans erhverv også soldemager. At han valgte Aidt, hænger nok sammen med, at søsteren Ane Marie blev gift i 1853 med Jørgen Madsen fra Tungelund i Aidt sogn – og flyttede dertil.
Anders var den 11. juni 1857 blevet gift i Linå kirke med Ane Kirstine Jensdatter, som var født i Laven. Efter et kort ophold i Skjørring rejste det nygifte par til Aidt sogn den 6. juli 1857. Den 10. marts 1858 nedkom Ane Kirstine med en dreng, Jens Peter. Forældrene nævnes ved dåben som husfolk i Tungelund. Den 27. juli 1860 en datter Maren. Familien rejste fra Aidt sogn til Silkeborg den 30. april 1861. Senere bosatte de sig i Gødvad sogn. Her fødte Ane Marie den 28. april 1863 datteren Else Marie. Anders var da husmand på Gødvad Mark.
Anders var ikke indkaldt til krigen, men mødte som stillingsmand. Dvs. at han mod betaling mødte i stedet for en anden, som var indkaldt.
Anders skrev jævnligt hjem til Ane Kirstine, men da hun siden den 11. april – og efter slaget den 18. april – ikke hørte fra ham, og hun blev bekymret. Hun søgte hjælp hos prokurator Zielian i Silkeborg, som på hendes vegne henvendte sig i juni til Anders' regiment. I brevet oplyser Zielian, at Anders havde deponeret 100 rigsdaler kontant og 800 rigsdaler i en obligation i regimentets kasse. Det var en del af hans stillingssum. Zielian spørger både til Anders' skæbne og til at få tilsendt i hvert fald obligationen. Svaret var blot, at Anders var savnet siden slaget på Dybbøl Banke den 18. april. Ane Kirstine gik hele sommeren derhjemme i Gødvad med sine bange anelser. Først, da Anders' kammerater vendte hjem fra krigen i oktober måned, fik familien vished for, at Anders var død. Hans sidemand (en gartner fra Nårup ved Gjern) fortalte Ane Kirstine, at han havde set Anders falde. Nu fik Ane Kirstine hjælp af stedets præst, som forsøgte at få myndighederne til at tage affære, så Anders' død kunne blive fastslået – og hun dermed kunne gøre krav på de af Anders' midler, der befandt sig i regimentskassen. Gartneren blev indkaldt i politiretten, hvor han forklarede, at han kendte Anders godt, og at han havde set ham ligge stille med ansigtet mod jorden. Blodet flød ud af hans mund, og han anså ham for død. Han var selv blevet taget til fange og i fangenskabet havde han mødt en anden soldat fra kompagniet, som havde set, at Anders var blevet truffet af en kugle.
Af regimentets tabslister fremgår det, at Anders blev ført til et fjendtligt lazaret i Broager, hvor han døde den 20. april. Han blev begravet på Broager kirkegård den 23. april 1864.
Ane Kirstine fik nu bevilget krigsenkepension med 75 kr. samt 24 kr. pr. barn, indtil barnet fyldte 15 år. Begge dele årligt. Fra en anden myndighed fik hun 24 kr. årligt og 12 kr. pr. barn. Pensionen ville bortfalde, hvis hun giftede sig.

Det gjorde hun dog. Ane Kirstine giftede sig den 6. juli 1867 med Carl Frederik Vosgerau. Hun var 38 år og han var 24. Vosgerau ændrede sig med årene til Fosgerau. Parret fik en søn sammen. De flyttede til Svostrup og siden til Gjern. Ane Kirstine døde på Hammel sygehus i 1905.

***Broderen Christen Jensen** var født den 15. april 1832. Christen tjente som ung derhjemme, og efter at storebroderen overtog gården rejste han hjemmefra for at tjene andre steder. Han var bl.a. i Sorring og tilbage hos en anden gårdmand i Skjørring. I november 1858 blev han gift i Tvilum kirke med Susanne Svendsen. Da var Christen allerede husmand på Sorring Mark. Christen deltog i krigen fra januar til juni 1864, og han modtog erindringsmedalje. Deres eneste søn, Svend, blev født på Sorring Mark i september 1860.*
Familien blev boende nogle år på Sorring mark, men engang efter 1870 købte de et sted på Linå mark. Her blev Susanne og Christen boende resten af livet. I Linå kaldes Christen ved tilnavnet Kudsk.
Susanne døde i Linå den 13. maj 1901. Christen døde i Linå den 20. marts 1907 (Kristen Jensen (Kusk), 74 år gammel og alderdomsunderstøttet.

Brødrenes mor døde i 1852, så hun oplevede ikke at måtte sende sine sønner af sted, men det gjorde faderen, som døde i 1867. Deres søn Niels overtog Thurigård efter moderens død i 1852 og deltog ikke i krigen i 1864. Han var da 46-47 år og blev ikke indkaldt. Sønnen Rasmus, som var født i 1828, deltog formentlig heller ikke, men det er ikke fuldt ud afklaret, hvor han var på det tidspunkt. Han var sikkert også for gammel til at blive indkaldt. Sønnen Anders var udskrevet af lægden og for gammel til en indkaldelse, men han meldte sig og stillede for en anden indkaldt.